

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 13C/140/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112221273
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Svediaková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5112221273.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Beátou Svediakovou v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a. s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, proti odporcovi: G. M., U.. X.X.XXXX, R. G. XXX, XXX XX Ž. X, Š. O. E., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu - Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, so sídlom Bratislava, Seberíniho 9, IČO: 42 264 979, o zaplatenie 417,30 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

N e p r i p ú š ť a zmenu návrhu podľa podania navrhovateľa datovaného dňom 4.2.2013, ktoré došlo súdu dňa 11.2.2013.

Návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 282,15 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 23.10.2010 do zaplatenia z a m i e t a .

Odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom došlým súdu dňa 19.6.2012 sa navrhovateľ domáhal rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 417,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 23.10.2010 do zaplatenia a trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku.

Navrhovateľ odôvodnil návrh tým, že uzavrel s odporcom dňa 29.10.2004 Zmluvu č. B0888049, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné podmienky. Na jej základe navrhovateľ vypožičal odporcovi SIM kartu, ktorá mu umožňuje využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. Navrhovateľ pri uzavretí Dodatku k Zmluve č. B0888049 odpredal odporcovi mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie značky Sony Ericsson W910i za akciovú kúpnu cenu 16,27 eur. Odporcovi bola predĺžená zmluvná viazanosť v súlade s dodatkom k zmluve čl. 2 bod 2.6 dodatku. Tým, že odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných v období 9.6.2010 - 9.8.2010, porušil zmluvné povinnosti a v zmysle Dodatku k Zmluve č. B0888049, časť neplnenie si zmluvných povinností, je povinný zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 497,91 eur. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 8.10.2010 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a výšku zmluvnej pokuty, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote a následne v zmysle čl. 4 Všeobecných podmienok ukončil platnosť Zmluvy č. B0888049. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou, ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Navrhovateľ následne v časti zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie zakúpený odporcom trvale upustil od vymáhania v časti, ktorá prevyšuje rozdiel medzi akciovou cenou a predajnou cenníkovou cenou mobilného telefónu/

telekomunikačného zariadenia, na základe čoho žiada, aby súd odporcu zaviazal na zaplatenie zníženej zmluvnej pokuty vo výške 282,15 eur (dohodnutá zmluvná pokuta činila 497,91 eur, akciová cena 16,27 eur, predajná cena 298,41 eur, v návrhu uplatnená znížená zmluvná pokuta činí 282,15 eur). Úrok z omeškania si navrhovateľ uplatňuje z celkovej dlžnej sumy v súlade so Všeobecnými podmienkami čl. 11, bod 11.14, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 23.10.2010. Ku dňu podania návrhu na súd jeho pohľadávka pozostáva z neuhradených služieb vo výške 135,15 eur a z nároku na zaplatenie zníženej zmluvnej pokuty vo výške 282,15 eur, t. j. celkom ide o sumu 417,30 eur.

Okresný súd Žilina ako súd prvostupňový rozsudkom pre zmeškanie (§ 153b Občianskeho súdneho poriadku - ďalej len „OSP“) č. k. 13C 140/2012 - 39 zo dňa 30.10.2012 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 417,30 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 23.10.2010 do zaplatenia. V zmysle § 157 ods. 4 OSP v odôvodnení uviedol iba predmet konania a ustanovenie zákona, podľa ktorého rozhodol (44 ods. 1, § 78 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 42 ods. 1 písm. a, § 42 ods. 4 písm. b/, § 43 ods. 5 písm. b/, § 43 ods. 1 zákona č. 630/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 544 ods. 1, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka). Odporcovi zároveň uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi, ktorý bol v konaní v celom rozsahu úspešný (§ 142 ods. 1 OSP), trovy konania vo výške 25 eur spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku za návrh na začatie konania.

Proti tomuto rozsudku pre zmeškanie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca. Namietal s poukazom na § 53 ods. 1, 4 písm. k/, § 53 Občianskeho zákonníka, že dojednaná zmluvná pokuta neprímerane zvýhodňuje navrhovateľa ako dodávateľa na úkor neho ako spotrebiteľa. Navrhovateľ v súvislosti so zmluvnou pokutou vôbec nerozlišoval medzi prípadom, kedy spotrebiteľ ukončí zmluvu napríklad mesiac pred uplynutím doby viazanosti, a prípadom, kedy ju ukončí už na začiatku doby viazanosti. Rovnakú výšku zmluvnej pokuty v uvedených dvoch prípadoch, teda bez ohľadu na intenzitu porušenia povinností, označil odvolateľ za neprijateľnú (zmluvnú podmienku). Ako neprijateľné označil odvolateľ aj dojednanie (slovné spojenie) "V prípade porušenia niektorej z povinností účastníka, najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny...", nakoľko vyvoláva neurčitý okruh rôznych porušení alebo vzťahov, viazať zaplatenie zmluvnej pokuty na porušenie povinnosti, ktoré dodávateľ označí indikatívne, je neakceptovateľné.

Podaním datovaným dňom 4.2.2013, ktoré došlo súdu dňa 8.2.2013, Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, oznámilo vstup do konania. Uviedlo, že dojednanie účastníkov o zmluvnej pokute by malo byť preskúmané z hľadiska jeho prijateľnosti v zmysle § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd by mal zohľadniť poskytnuté výhody (teda reálnu hodnotu mobilného telefónu poskytnutého za akciovú cenu), ktoré spotrebiteľ získal, čomu mal zodpovedať riadne plnenie si jeho povinností. V prípade, že zmluvná pokuta bola dohodnutá zjavne nevýhodne pre spotrebiteľa, navrhol, aby súd pristúpil k priznaniu zníženého nároku, prípadne, aby návrh zamietol v celom rozsahu.

Podaním datovaným dňom 4.2.2013, ktoré došlo súdu dňa 11.2.2013, navrhovateľ žiadal pripustiť zmenu návrhu v zmysle § 95 OSP, konkrétne pripustiť iný dôvod uplatňovaného nároku. Uviedol, že pôvodne žiadal zaplatenie 417,30 eur, ktorá suma pozostávala z neuhradených služieb vo výške 135,15 eur a z nároku na zaplatenie zníženej zmluvnej pokuty vo výške 282,15 eur. S poukazom aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011, ktorým bolo ustanovenie Dodatku o dohodnutej výške zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie označené ako neprijateľná zmluvná podmienka, keď zároveň nie je možné spravodlivo od navrhovateľa požadovať vzdanie sa reálneho nároku na náhradu škody mu spôsobenej odporcom, navrhovateľ žiadal, aby mu súd okrem sumy za neuhradené služby vo výške 135,15 eur priznal aj 282,15 eur z titulu náhrady škody. Tá mu preukázateľne vznikla ako rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou. Škodu mu odporca spôsobil v dôsledku toho, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej a podpisom dodatku zaviazal používať služby a platiť za ne po dobu viazanosti, pričom následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením č. 10Co/82/2013 - 62 zo dňa 10.7.2013 rozsudok okresného súdu v časti o zaplatenie 282,15 eur s úrokom z omeškania 9 % od 23.10.2010 do zaplatenia a vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vo zvyšku, odvolaním nenapadnutom, zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd skonštatoval najmä to, že vzťah účastníkov konania založený zmluvou o pripojení zo dňa 29.10.2004 v znení dodatku zo dňa 7.1.2009 je vzťahom spotrebiteľským (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ďalej poukázal na skoršie rozhodnutia súdov, ktorými boli identickým spôsobom dojednané zmluvné pokuty určené za neprijateľnú podmienku, pričom ustanovenie totožného znenia a významu týkajúce sa zmluvnej pokuty je aj súčasťou Dodatku k Zmluve o pripojení č. B0888049 zo dňa 7.1.2009. Zároveň odvolací súd výslovne skonštatoval, že navrhovateľ si v súdnej veci uplatnil nárok na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky v rozpore s povinnosťou uloženou mu v ustanovení § 53a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, pričom jeho povinnosťou bolo zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi, čo je nevyhnutné chápať v širšom zmysle ako povinnosť zdržať sa aj uplatňovania nárokov vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky. Do úvahy neprichádza ani moderácia zmluvnej pokuty, nakoľko ide o prípad, kedy právo na zmluvnú pokutu vyplýva z neprijateľnej zmluvnej podmienky spotrebiteľskej zmluvy. V uvedenej súvislosti odvolací súd v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozsudku Súdného dvora EÚ z 14. júna 2012 vo veci C-618/10 (Banco Espanol de Crédito SA proti Joaquín Calderón Camino), z ktorého záver o nemožnosti uplatnenia moderačného práva vyplýva.

V ďalšom postupe mal podľa odvolacieho súdu okresný súd zhodnotiť z pohľadu splnenia podmienok § 95 OSP podanie navrhovateľa, ktorým sa domáhal zmeny návrhu, nadväzne na základe svojich záverov posúdiť uplatnený nárok a zároveň rozhodnúť o trovách konania vrátane trov odvolacieho konania.

...

Podľa § 115a ods. 2 OSP pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

S poukazom na ust. § 156 ods. 3 OSP súd oznámil čas a miesto verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu na deň 26.9.2013 a vo veci rozhodol rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania.

Súd predovšetkým posúdil procesné podanie navrhovateľa datované dňom 4.2.2013, dôjdené súdu dňa 11.2.2013, ktorým navrhovateľ žiadal pripustiť zmenu návrhu v zmysle § 95 OSP, konkrétne pripustiť iný dôvod uplatňovaného nároku - navrhovateľ v tomto podaní uviedol, že zaplatenie sumy 282,15 eur už nepožaduje titulom zmluvnej pokuty, ale titulom náhrady škody, ktorú mu mal odporca spôsobiť tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej a podpisom dodatku zaviazal používať služby a platiť za ne po dobu viazanosti, pričom následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Podľa § 95 ods. 1 OSP: Navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Zmenený návrh treba ostatným účastníkom doručiť do vlastných rúk, pokiaľ neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene.

Podľa § 95 ods. 2 OSP: Súd nepripustí zmenu návrhu, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Súd nepripustí zmenu návrhu ani v prípade, ak by na konanie o zmenenom návrhu bol vecne príslušný iný súd. V takom prípade pokračuje súd v konaní o pôvodnom návrhu po právoplatnosti uznesenia.

Zmena návrhu na začatie konania je jedným z dispozičných oprávnení navrhovateľa vo vzťahu k predmetu konania. Citované ustanovenie § 95 ods. 2 OSP predpokladá dva prípady, kedy súd zmenu

návrhu nepripustí. Po prvé je to v prípade, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu, po druhé, ak by na konanie o zmenenom návrhu bol vecne príslušný iný súd.

Súd zmenu návrhu nepripustil, nakoľko výsledky doterajšieho dokazovania by nemohli byť podkladom pre konanie o takto zmenenom návrhu. Už zo samotnej povahy nárokov na zaplatenie zmluvnej pokuty a na zaplatenie náhrady škody je zrejmé, že ide v ich prípade o dva osobitné právne inštitúty, pri posudzovaní ktorých by súd v každom jednotlivom prípade musel dokazovanie zamerať iným smerom (pri škode predovšetkým k posúdeniu toho, či škoda vznikla a v akej výške - pri zmluvnej pokute by súd vyhodnocoval, či došlo k platnému dojednaniu zmluvnej pokuty a ďalších aspektov vyplývajúcich napr. zo spotrebiteľského práva).

Súd tak posudzoval po nepripustení zmeny návrhu navrhovateľom uplatňovaný nárok tak, ako bol vymedzený v návrhu na začatie konania, t. j. ako nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty.

Predmetom konania po právoplatnosti vyššie cit. uznesenia Krajského súdu v Žiline č. 10Co/82/2013 - 62 zo dňa 10.7.2013 je tak navrhovateľom nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 282,15 eur titulom neuhradenej zmluvnej pokuty spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % od 23.10.2010 do zaplatenia.

...

Podľa § 544 Občianskeho zákonníka: 1) Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. 2) Zmluvnú pokutu možno dojsť len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 53 ods. 1 a ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka: Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu, ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka: Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a Občianskeho zákonníka: (1) Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach, za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. (2) Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

...

Súd návrh navrhovateľa v časti, ktorá zostala predmetom konania, s poukazom aj na vyslovený názor odvolacieho súdu v jeho uznesení č. 10Co/82/2013 - 62 zo dňa 10.7.2013 zamietol.

Pokiaľ si navrhovateľ si v konaní uplatňoval nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty (po nepripustení zmeny návrhu, ako je to uvedené vyššie, tak posudzoval navrhovateľom uplatňovaný nárok aj súd), urobil tak na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky v rozpore s povinnosťou uloženou mu v ustanovení § 53a

ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, pričom jeho povinnosťou bolo zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi, čo je nevyhnutné chápať v širšom zmysle ako povinnosť zdržať sa aj uplatňovania nárokov vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky. Do úvahy pritom neprichádza ani moderácia zmluvnej pokuty (moderovať možno len platne dojednanú zmluvnú pokutu).

Len pre úplnosť súd podotýka, že ani v prípade, ak by aj bol uplatňovaný nárok navrhovateľa posudzovaný ako nárok na náhradu škody, súd by v tejto časti návrhu navrhovateľa nevyhovel. Podľa názoru súdu totiž v žiadnom prípade nemožno dodatočne (hoci aj v dôsledku preukázaného neplnenia si povinností vyplývajúcich zo zmluvy spotrebiteľom) zľavu z kúpnej ceny (výšku poskytnutej zľavy) stotožňovať s právnym inštitútom škody. Argumentácia navrhovateľa je v tomto zmysle len účelová a vyplýva zo skutočnosti, že inak zlyhali prostriedky, ktorými sa zmluvne snažil zabezpečiť riadne plnenie povinností spotrebiteľmi (sankcia vo forme zmluvnej pokuty dojednaná spôsobom uvedeným v zmluvách o pripojení bola opakovane súdmi určená za neprijateľnú podmienku zmluvy). V danom prípade teda vôbec nebolo preukázané, že by navrhovateľovi vôbec nejaká škoda skutočne vznikla. Pri kúpnych zmluvách (v danom prípade spotrebiteľ kúpil od odporcu mobilný telefón za akciovú cenu 16,27 eur) ide o právny vzťah založený na vzájomnej akceptácii ohľadom vlastností predmetu kúpy a kúpnej ceny. Od kupujúceho v zásade možno očakávať trhové správanie na základe prístupu (zjednodušene vyjadrené) „za takúto kúpnu cenu tovar kúpim, avšak za vyššiu ako takáto cena by som už tento tovar nekúpil“. Už aj z dôvodu zachovania zdravého hospodárskeho prostredia a nevnášania ďalšej neistoty do vzájomných vzťahov medzi účastníkmi obdobných zmlúv by súd nemohol odobriť uplatňovaný nárok na zaplatenie „škody“, ktorú navrhovateľ stotožňuje s poskytnutou zľavou z kúpnej ceny mobilného telefónu. Na záver možno ešte poznamenať, že ani navrhovateľa nikto nenútil vstupovať do takého právneho vzťahu, aký zmluvou o pripojení (resp. aj dodatkom k tejto zmluve) s odporcom uzavrel, učinil tak sám dobrovoľne a to, že odporcovi napokon zľavu z kúpnej ceny mobilného telefónu poskytol, bolo len na jeho rozhodnutí. Že navrhovateľovi nakoniec zlyhalo uplatňovanie zmluvne dohodnutých sankčných opatrení vo forme zmluvnej pokuty, nemožno s poukazom na tieto okolnosti následne riešiť priznaním nároku na náhradu škody, pokiaľ nebolo bez pochybností preukázané, že mu vôbec nejaká škoda skutočne vznikla.

Podľa § 142 ods. 2 OSP: Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 vety prvej OSP: O povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V konaní bol úspešnejším účastníkom odporca (návrh navrhovateľa bol z väčšej časti zamietnutý), náhradu trov konania si však neuplatnil ani nevyčísľil, preto mu súd s poukazom na vyššie cit. zák. ustanovenia náhradu trov konania nepriznal (o náhrade trov konania súd rozhoduje na návrh, takýto však zo strany odporcu ani nebol podaný).

Poučenie:

Proti výroku o nepripustení zmeny návrhu odvolanie nie je prípustné /§ 202 ods. 3 písm. f) OSP/.

Proti výrokom rozsudku vo veci samej a o trovách konania možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP), t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).